

Китоби Дониёл — Саду бисту нӯҳум

Ошкор сохтани аҳамияти нубувватӣ: Шохи ҷумҳурихоҳ ва ҳаракатҳои ниҳой

Jeff Pippenger
2024-03-11

Мо ояти чихилуми Дониёл ёздаҳро баррасӣ карда истодаем ва хатти нубуввати ояти чихилумро, ки бо шохи ҷумҳурихоҳӣ алоқаманд аст, мавриди тадқиқ қарор медиҳем. Мо ин татбиқро бар замони поён, ки дар соли 1989 фаро расид, асос мегузорем. Ин хат таърихи аз соли 1989 то қонуни якшанбеи ба зудӣ фарорасандаро ифода мекунад ва бо давраи нубуввати аз 508 то 538, вақте ки папагӣ бори аввал қудратманд гардид ва дар Шӯрои Орлеан қонуни якшанbero қорӣ намуд, ба таври рамзӣ намуна гирифтааст. Он ҳамчунин бо хати аз таваллуди Масеҳ то таъмиди Ё ба таври рамзӣ ифода шудааст.

Мо ҳамчунин ба он хатҳо хати таърихи нубувватиро, ки дар ояти дуҷуми Дониёл ёздаҳ ёфта мешавад, меафзоем. Дар он ҷо мебинем, ки шашумин президенти Иёлоти Муттаҳида пас аз замони охир дар соли 1989 Доналд Трамп аст, ки мувофиқи он оят, дар интиҳоботи соли 2016 «барангехта месозад» (бедор мекунад) тамоми салтанати Юнонро (глобализм).

Сипас мо ба баррасии хусусиятҳои нубувватие шурӯъ намудем, ки бо се қудрате алоқаманданд, ки иттиҳоди сечонибаи аждаҳо, ҳайвон ва набии козибро ташкил медиҳанд; ва инҳо яқоя, аз соли 1989 инҷониб, ҷаҳонро ба сӯи поёни муҳлати файз, ба ҷанги рӯзи бузурги Худои Қодир, ки Ҳармичидӯн аст, раҳнамун месозанд. Мо ин хусусиятҳои нубувватиро баррасӣ мекунем, то сифатҳои сиёсии шохи ҷумҳурихоҳӣ ҳайвони заминии Ваҳй боби сездаҳро муайян намоем. Ду шохи ҷумҳурихоҳӣ ва протестантизм бо ду шох бар сари қўчи Модию Форс, дар боби ҳаштуми китоби Дониёл, муаррифӣ гардида буданд.

Пас чашмони худро боло карда, дидам, ва инак, назди дарё қўчқоре меистод, ки ду шох дошт; ва ҳар ду шох баланд буданд, аммо яке аз дигаре баландтар буд, ва шохи баландтар охиртар баромад. Дониёл 8:3.

Модай-Форс қудрати дучанда буд, чунончи Фаронса дар Инқилоби Фаронса буд ва Иёлоти Муттаҳида низ ҳаст. Ду шохи Иёлоти Муттаҳида ҷумҳурихоҳӣ ва протестантизм мебошанд, аммо ҳайвони заминӣ бо ду шох аз ҳайвони баррамонанде дар оғози худ ба ҳайвоне табдил меёбад, ки дар анҷоми худ мисли аждаҳо сухан мегӯяд. Ду хатти нубуввати шоҳҳо дар Дониёл боби ёздаҳ, ояти чихил, ба якдигар мувозӣ мераванд, ва ҳангоме ки якҷо баррасӣ карда мешаванд, ҳарду дар замони поён, дар соли 1798, оғоз меёбанд. Вақте ки шоҳҳо алоҳида таҳқиқ карда мешаванд, шохи протестантизм аз лиҳози нубувватӣ бо замони поён дар соли 1798 алоқаманд аст, ва шохи ҷумҳурихоҳӣ бо замони поён дар соли 1989 алоқаманд аст.

Ҳар ду шох табиати дучониба доранд, чунончи инро Синедрион дар замони Масеҳ намунавор нишон медиҳад, ки аз саддуққӣён ва фарисӣён таркиб ёфта буд. Саддуққӣён

либералҳо буданд ва фарисиён муҳофизакорон, ва гарчанде ки онҳо душманони ошкори якдигар буданд, бар зидди Масеҳ назди салиб ба ҳам омаданд. Дар қонуни якшанбеи наздик ҳар ду шохи протестантизми муртад ва ҷумҳурихоҳии муртад бар зидди саббатнигоҳдорандагони содиқи рӯзи ҳафтуми Масеҳ робитаи калисо-давлатро ташкил хоҳанд дод; аммо ҳангоме ки ин ду шох дар тӯли таърихи ҳайвони заминӣ пеш мераванд, ҳар яке аз ин шохҳо дорои ихтилофи дохилӣ аст, ки бо либерализми саддуққӣ ва муҳофизакорӣ фарисиён тасвир шудааст.

Ҳоло мо шохи Ҷумҳурихоҳиро баррасӣ карда истодаем, ва акнун таваҷҷуҳ намоем, ки ҳизби Демократӣ сарчашмаи худро то ба оғози таърихи Иёлотӣ Муттаҳида мерасонад. Он дар соли 1828 ташкил ёфт, вале сароғози сиёсии он бо Томас Ўефферсон ва Ўеймс Мэдисон буд. Мувофиқи шаҳодати ду шохи Модю Форс, ҳизби Ҷумҳурихоҳ дар соли 1854, дар муқобили мавқеи тарафдори ғуломдорӣ ҳизби Демократӣ, таъсис дода шуд. Аз ин рӯ, он шохи «баландтар» дар боби ҳаштуми Дониёл буд, зеро он ҳамон шохе буд, ки дертар баромад.

Аз табиати дугонаи шохи ҷумҳурихоҳӣ, ҳизби демократ дар аввал баромад ва ҳизби ҷумҳурихоҳ дар охир баромад. Масъалае, ки боиси пайдоиши ҳизби ҷумҳурихоҳ гардид, мавқеи зиддиғуломдорӣ он буд, ки дар муқобили мавқеи тарафдори ғуломдорӣ ҳизби демократ қарор дошт. Мавзӯи ҳар ду шох ё ғуломии сиёсӣ аст ё ғуломии рӯҳонӣ. Аз ҳамин сабаб соли 1863 барои ҳар ду шох нуқтаи гардиш гардид. Дар соли 1863 шохи ҷумҳурихоҳ озодиро барои ғуломон эълон кард, ва муқовимати ҳизби демократ ба он озодӣ на танҳо ҳизби расмӣ ҷумҳурихоҳро ба вучуд овард, балки ҳамчунин Ҷанги шаҳрвандии Иёлотӣ Муттаҳидаро низ. Дар соли 1776 Иёлотӣ Муттаҳида сухан гуфт ва ғуломии ҳам подшоҳони Аврупо (Statecraft) ва ҳам папиро (Churchcraft) рад кард. Сипас дар соли 1789 Иёлотӣ Муттаҳида сухан гуфт, вақте ки Конститутсия ба иҷро даромад. Ваҳши замин ба таври муассир «сел»-и таъкиботи папавӣ ва подшоҳии аврупоиро «фурӯ бурд».

Ва мор аз даҳони худ паси зан обро мисли сел берун афканд, то ки ўро сел бурда барад. Аммо замин ба зан мадад кард, ва замин даҳони худро кушода, селро, ки аждаҳо аз даҳони худ берун афканда буд, фурӯ бурд. Ва аждаҳо бар зан ба ғазаб омад, ва рафт, то бо бақияи насли вай, ки аҳкоми Худоро нигоҳ медоранд ва шаҳодати Исои Масеҳро доранд, ҷанг кунад. Ваҳй 12:15–17.

Пас ҳангоми таваллуди Иёлотӣ Муттаҳида ҳамчун подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас дар соли 1798, Иёлотӣ Муттаҳида боз сухан гуфт, ва бо ҳамин он чизеро дар сабт ҷой дод, ки Иёлотӣ Муттаҳида дар охир хоҳад гуфт; зеро Исо ҳамеша анҷомро бо ибтидо тасвир мекунад. Ҳайвони заминӣ бояд дар қонуни якшанбеи ба зудӣ фарорасанда мисли аждаҳо сухан гӯяд, ва вақте ки ҷунин мекунад, он дигар подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас намеронад. Он ҷӣ дар ибтидои худ ҳамчун подшоҳии пешгӯии Китоби Муқаддас дар соли 1798 гуфт, наояндагии он чизест, ки боз хоҳад гуфт, ҳангоме ки мисли аждаҳо сухан мегӯяд.

Қонунҳои муҳоҷирати соли 1798 бо номи Қонунҳо дар бораи аҷнабиён ва фитнаангезӣ маъруфанд ва маҷмӯае аз чор қонун буданд, ки аз ҷониби Конгресси Иёлотӣ Муттаҳида

қабул гардида, соли 1798 аз ҷониби Президент Ҷон Адамс ба имзо расида, ба ҳукми қонун даромаданд. Ин қонунҳо асосан ба масъалаҳои вобаста ба аҷнабиён (хориҷиён), ки дар Иёлоти Муттаҳида иқомат доштанд, марбут буданд ва дар он давра ба муҳочират таъсири назаррас расониданд. Он чор қонун чунин буданд:

Қонуни табаияти соли 1798: Ин қонун муҳлати иқомати заруриро барои муҳочирон ҷиҳати шаҳрвандони Иёлоти Муттаҳидаи Амрико шудан аз панҷ сол ба чордаҳ сол дароз намуд. Он шаҳрванд шудани муҳочирон ва иштирок кардани онҳоро дар раванди сиёсӣ душвортар гардонид.

Қонуни «Дар бораи дӯстони бегона»: Ин қонун ба Президент иҷозат меод, ки дар замони озоишта ҳар ғайришаҳрвандеро, ки «барои сулҳ ва амнияти Иёлоти Муттаҳида хатарнок» доништа мешуд, ихроҷ кунад. Он ба Президент салоҳияти назаррасе барои ихроҷи хориҷиён меод.

Қонуни душманони бегона: Ин қонун ба Президент ваколат меод, ки дар замони ҷанг ҳар як шаҳрванди марди давлати душманро боздошт, дар ҳаёти ғайриқонуни дорад ва аз кишвар ихроҷ намояд. Он пеш аз ҳама ба муқобили ҷосусон ё таҳрибкорони эҳтимоли аз кишварҳои душман нигаронида шуда буд.

Қонуни фитнаангезӣ: Гарчанде ки бевосита ба муҳочират марбут набуд, Қонуни фитнаангезӣ нашр кардани изҳоротҳои бардурӯғ, расвоангез ё бадхоҳонаро алайҳи ҳукумати Иёлоти Муттаҳида, Конгресс ё Президент бо қасди бадном кардани онҳо ё ба беэҳтиборӣ овардани онҳо ҷиноят меҳисобид. Он барои сарқӯб кардани муҳолифати сиёсӣ ва интиқод истифода мешуд.

Моҳияти Қонунҳои «Аҷнабиён» ва «Фитнаангезӣ» дар ибтидои Иёлоти Муттаҳида ҳамчун подшоҳии шашум дар соли 1798, нияти Доналд Трамп ва ҷонибдорони MAGA-и ӯро ба таври равшан муайян месозад. Он қонун амалан «сухан гуфтани аввал» буд, ва вақте ки ҳайвони заминӣ дар «охираш» чун аждаҳо сухан гӯяд, қонунҳо бисёр монанд хоҳанд буд. Он воқеият, ки муҳити таърихи қунунӣ мантиқи такрор шудани ин қонунҳоро ба таври комил инъикос мекунад, имзои Масеҳ ҳамчун Алфа ва Омега аст. Дар миёни «сухан гуфтан»-и ҳайвони заминӣ дар соли 1863, Эъломияи Озодсозии нахустин президенти ҷумҳуриҳои Амрико қарор дошт.

Эъломияи Озодӣ нуқтаи дақиқи миёнаи Ҷанги шаҳрвандиро нишон дод; аз ин рӯ, таърифи калимаи ибронии «ҳақиқат» дар се нишонаи роҳии сухан гуфтани ҳайвони заминӣ ёфт мешавад. Ҳарфи аввали алифбои ибронӣ ҳамон ҳарфи охирин аст, ва ҳарфи сздаҳум рамзи исён мебошад.

Бояд дар ин маврид ба назар гирифта шавад, ки соли 1863 ва исёне, ки дар он ҷо муайян шудааст, ҳамчунин дар калисои адвентистии Лаодикия, ки бо шоҳи протестантӣ намоёндагӣ мешавад, дар ҳамон замоне иҷро гардид, ки шоҳи ҷумҳуриҳои исёнӣ сиёсиро зоҳир менамуд. Табиати дучандагонаи шоҳи протестантӣ тавассути гузариши ҳаракати адвентистии Филадельфия ба калисои адвентистии Лаодикия муайян гардид, ва табиати

дучандагонаи шохи ҷумҳуриҳо тавассути баҳс миёни мавқеи тарафдори ғуломдории Ҳизби демократ, ки Ҳизби ҷумҳуриҳо зидди ғуломдорӣ ва нахустин президенти ҷумҳуриҳо ба вучуд овард, муайян гардид.

Аввалин президенти ҷумҳуриҳо дар миёнаи имзои сеқадамаи набавии «ҳақиқат» ҷойгир шудааст. Бинобар ин, ӯ анҷоми давраи аввал ва оғози давраи дуюм аст, ҳамон тавре ки салиб анҷоми сеюним соли хизмати шахсии Масеҳ буд ва ҳамчунин оғози сеюним соли хизмати Ӯ дар шахси шогирдонаш. Оғози хизмати шахсии Ӯ ҳангоми таъмиди Ӯ буд, ки ба таври рамзӣ марги Ӯро ифода мекард, ва он давра бо марги Ӯ анҷом ёфт. Марги Ӯ хизмати шогирдонашро оғоз кард, ки бо марги шогирди Ӯ, Истефанус, анҷом ёфт.

«Сухан гуфтани» Санадҳои «Дар бораи хориҷиён ва фитнаангезӣ» дар соли 1798 оғози даврае буд, ки бо «сухан гуфтани» Эъломияи Озодкунӣ ба поён расид. Эъломияи Озодкунӣ оғози давраи дуюмро нишон дод, ки он замоне ба анҷом мерасад, ки Иёлотҳои Муттаҳида ҳамчун аждаҳо «сухан мегӯяд». Президенте, ки дар соли 1863 «сухан гуфт», нахустин президенти ҷумҳуриҳо буд; бинобар ин, президенти охирин низ ҷумҳуриҳо хоҳад буд.

Ду ҳаракате ҳастанд, ки аз ҷониби се ғариштаи Ваҳӣ боби ҷордахум ба вучуд оварда мешаванд. Паёмҳои ғариштаи якум ва дуюм аз ҷониби ҳаракати Миллерӣ эълон карда шуданд, ки исён кард ва дар соли 1863 ба Калисои расмӣ табдил ёфт. Исо ҳамеша анҷоми чизеро бо ибтидои он тасвир мекунад. Ҳаракати ғариштаи сеюм, ки ҳамчунин ҳамон ғариштаи қавии Ваҳӣ боби ҳагдахум аст, охиринаи он ду ҳаракати се ғаришта мебошад. Он чи дар соли 1798 ҳамчун ҳаракати шохи ҳақиқии протестантӣ оғоз ёфт, дар исёни соли 1863 ба Калисо гузариш кард; ва ҳангоме ки таърихи ҳайвони заминӣ дар қонуни якшанбеи наздикшаванда ба анҷом мерасад, Калисои исёнғари соли 1863 боз ба ҳаракати ғайрирасмӣ гузариш хоҳад кард, зеро он чи ҳамчун ҳаракат оғоз ёфт, ҳамчун ҳаракат ба поён мерасад.

Дар гузаришҳои шохи протестантӣ дар оғоз ва анҷом, як ҳаракат ба Калисо табдил меёбад, ва сипас дар анҷом боз ба ҳаракат бармегардад. Дар нуқтаи аввалини гузариш, дар оғоз, Филадельфия ба Лаодикия табдил ёфт, ва дар нуқтаи гузариш дар анҷом, Лаодикия боз ба Филадельфия табдил меёбад.

Барои шохи ҷумҳуриҳо нуқтаи гузариш таърихе буд, ки ба Ҷанги шаҳрвандӣ бурда расонд ва ҳизби ҷумҳуриҳо ба вучуд овард. Барои шохи протестантӣ нуқтаи гузариш солҳои 1856 то 1863 буд, ки айнан ҳамон таърихи гузариш барои шохи ҷумҳуриҳо буд. Ҳизби зиддигуломдорӣ ҷумҳуриҳо, ки соли 1854 таъсис ёфт, нахустин анҷумани миллии ҳудро дар соли 1856 баргузор намуд. Барои шохи протестантӣ рамзи исён ташкили ҳуқуқии як Калисо буд. Барои шохи ҷумҳуриҳо ҳизби демократии тарафдори ғуломдорӣ рамзи исён аст.

Ғариштаи саввум бори дуюм 11 сентябри соли 2001 ба Қодеш бозгашт, ва гузариш аз Калисо ба ҳаракат дар сохтори пешгӯнаи масали даҳ бокира оғоз ёфт. Аввалин ноумедӣ 18 июли соли 2020 дар иҷрошавии ниҳой ва комили масали даҳ бокира ба амал омад, ва дар ҳамон сол президенти шашум аз замони поён дар соли 1989, он президенте ки мебоист олами Юнонро «ба шӯр оварад», аз лиҳози сиёсӣ «захми марговар» гирифт, ҳамон тавре ки

аввалин президенти ҷумҳурихоҳ захми воқеан марговар гирифта буд.

Бориши ченкардаи борони охирон аз 11 сентябри соли 2001 оғоз ёфт ва он то қонуни якшанбеи наздиқоянда идома меёбад, ки он гоҳ борони охирон бе андоза фуру мерезад. Борони охирон қудратест аз боло, ва Хоҳар Уайт борҳо таъкид мекунад, ки дар замоне ки қудрате аз боло фуруд меояд, қудрати шайтонӣ низ аз поён боло хоҳад омад. Дар китоби Ваҳй се қудрати шайтонӣ ҳастанд, ки аз чоҳи беҳадди Шайтон боло меоянд. Исломи 11 сентябри соли 2001 аз чоҳи беҳадд боло омад, мувофиқи дуде ки аз чоҳи беҳадди войи аввал, дар боби нӯҳум, баромад.

Ва фариштаи панҷум карнай навохт, ва ман ситораеро дидам, ки аз осмон ба замин афтод; ва ба вай калиди чоҳи беҳад дода шуд. Ва ӯ чоҳи беҳадро кушод; ва аз чоҳ дуде баромад, мисли дуди кӯраи азим; ва аз дуди чоҳ офтоб ва ҳаво тира гардид. Ва аз миёни дуд бар замин малахҳо бароманд; ва ба онҳо қудрат дода шуд, чунон ки қаждумони замин қудрат доранд. Ва ба онҳо амр карда шуд, ки на алафи заминро зиёне расонанд, на ҳеҷ сабзаеро ва на ҳеҷ дарахтеро; балки фақат он одамонро, ки мӯҳри Худоро бар пешониҳои худ надоранд. Ваҳй 9:1–4.

Ҳангоме ки Исломи войи сеюм 11 сентябри соли 2001 фаро расид, чунон ки аз ҷониби войи якум пешнамоён шуда буд, он наметавонист ба онҳое осеб расонад, ки мӯҳри Худоро доштанд; бинобар ин, оғози мӯҳргузории яксаду чилу чаҳор ҳазорро муайян месозад. Хулосаи мӯҳргузори дар наздиктарин қонуни якшанбе дар Иёлооти Муттаҳида аст, ки ҳамон ҷо ҳайвони баҳрӣ, ки захми марговар гирифта буд ва фаромӯш шуда буд, аз вартаи беҳад боло меояд, то салтанати ҳаштум гардад, ки аз ҷумлаи он ҳафт аст.

Он ҳайвонеро, ки ту дидӣ, буд, ва нест; ва аз вартаи беҳад боло хоҳад омад ва ба ҳалокат хоҳад рафт; ва сокинони замин, ки номҳошон аз бунёди олам дар дафтари ҳаёт навишта нашудааст, ҳангоме ки он ҳайвонеро, ки буд, ва нест, ва боз ҳаст, мебинанд, ба ҳайрат хоҳанд омад. Ваҳй 17:8.

Давраи нубуввати мӯҳргузории саду чихилу чор ҳазор бо қуввате оғоз ёфт, ки аз вартаи беҳад баромад, ва он бо қуввате анҷом хоҳад ёфт, ки аз вартаи беҳад мебарояд. Дар миёни он таърих ҳайвони атеизм, қудрати аждаҳои «бедорғашта», низ аз вартаи беҳад баромада, то ду шохидро бикӯшад. Алфа ва Омега имзои Худо бар ин таърих гузошт.

Ва ҳангоме ки шаҳодати худро ба анҷом расонанд, он ҳайвоне ки аз вартаи беҳад бармеояд, бо онҳо ҷанг хоҳад кард, ва бар онҳо ғолиб хоҳад омад, ва онҳоро хоҳад кушт. Ва ҷасадҳои мурдаи онҳо дар кӯчаи шаҳри бузург хоҳад монд, ки ба маънои рӯҳонӣ Садум ва Миср номида мешавад, он ҷое ки Худованди мо низ маслӯб карда шуд. Ва аз миёни қавмҳо ва қабилаҳо ва забонҳо ва миллатҳо ҷасадҳои мурдаи онҳоро се рӯзу ним хоҳанд дид, ва намегузоранд, ки ҷасадҳои мурдаи онҳо дар қабрҳо гузошта шаванд. Ва сокинони замин бар онҳо шодӣ хоҳанд кард, ва айшу тараб хоҳанд намуд, ва ба якдигар ҳадияҳо хоҳанд фиристод; зеро ин ду набӣ онҳоро, ки бар замин сокин буданд, азоб меоданд. Ва баъд аз се рӯзу ним Рӯҳи ҳаёт аз ҷониби Худо ба онҳо дохил шуд, ва онҳо бар пойҳои худ истоданд; ва тарси азим бар онҳое ки онҳоро диданд, фуру афтод. Ваҳй 11:7–11.

Дар соли 2020 шохҳои ҷумҳуриявӣ ва протестантизми ҳақиқӣ кушта шуданд. Яке аз ҷониби қудрати аждаҳои сиёсии атеизм, ва дигаре аз ҷониби қудрати аждаҳои рӯҳонии атеизм. Сипас онҳо барои муддате, ки ҳамчун сеюним рӯз муаррифӣ шудааст, мурда монданд, баъд аз он бар поҳои худ истоданд, ва тарси азиме бар касоне афтод, ки ҳамчун қудрати аждаҳо муаррифӣ шудаанд. Тарсе, ки ҳоло аз ҷониби демократҳои пешрав вобаста ба аз нав зухур кардани қудрати сиёсии Доналд Трамп ифода мешавад, иҷрои пешгӯист. «Тарс»-е, ки аз ҷониби касоне ифода мешавад, ки хизмати Future for America-ро пайравӣ кардаанд, навъи дигаре аз тарсро ифода мекунад.

Онҳое ки бояд аз паёми Future for America битарсанд, адвентистони Лоудикия мебошанд, ки ҳамагӣ даъват шудаанд то дар шумори як саду чилу чор ҳазор бошанд. Аммо ҳамчун Лоудиқиёни тасдиқшуда, ки дар насли чорум — насли морзодагон ва зинокорон — зиндагӣ мекунанд, онҳо ҳеҷ тарсе надоранд. Тарсе ки онҳо бояд ба он даст ёбанд, ҳамон Инчили ҷовидонист, ки ба одамон амр мекунад: «Аз Худо битарсед ва Ёро ҷалол диҳед, зеро соати довари Ҷ фаро расидааст».

Он соат — соати заминларзаи бузург аст, ки дар он ҳангом рӯй медиҳад, вақте ки ду шохиди саду чилу чор ҳазор ҳамчун парчам бардошта мешаванд, маҳз дар ҳамон вақт, ки Калисои Лӯдикия аз даҳони Худованд қай карда берун андохта мешавад.

Мо ин омӯзишро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.

«“Ва ҳангоме ки шаҳодати худро ба анҷом расонанд, он ҳайвоне ки аз вартаи беҳад бармеояд, бо онҳо ҷанг хоҳад кард, ва бар онҳо ғолиб хоҳад омад, ва онҳоро хоҳад кушт. Ва ҷасадҳои онҳо дар кӯчаи шаҳри бузург хоҳад афтод, ки аз лиҳози рӯҳонӣ Садӯм ва Миср номида мешавад, он ҷое ки Худованди мо низ маслӯб гардид.” [Ваҳй 11:7, 8.]»

«Ин воқеаҳо бояд дар наздикии анҷоми он даврае рӯй медоданд, ки дар он шохидон дар палос шаҳодат медоданд. Ба воситаи папагӣ, Шайтон муддати дароз қувваҳоеро, ки дар Калисо ва Давлат ҳукмронӣ мекарданд, зери назорати худ нигоҳ дошта буд. Натиҷаҳои даҳшатнок махсусан дар он кишварҳое ошкор буданд, ки нури Ислохотро рад карданд. Ҳолате аз пасти ахлоқӣ ва фасод вучуд дошт, ки ба вазъи Садӯм каме пеш аз ҳалокати он монанд буд, ва низ ба бутпарастӣ ва торикии рӯҳонӣ, ки дар Миср дар рӯзҳои Мусо ҳукмфармо буд». Рӯҳи Нубувват, ҷилди 4, 190.